

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 10.11.1981, sp. zn. 5 Tz 33/81, ECLI:CZ:NS:1981:5.TZ.33.1981.1

Číslo: 40/1982

Právní věta: Jestliže průvodčí vlaku vykonává své zaměstnání po požití alkoholických nápojů, dopouští se trestného činu opilství podle § 201 tr. zák., protože výkon služby průvodčího vlaku pod vlivem alkoholických nápojů je činností, při níž by mohl být ohrožen život nebo zdraví lidí nebo způsobena značná škoda na majetku. Jestliže průvodčí vlaku nastoupil do služby v podnapilém stavu, ale ještě nezačal vykonávat činnost průvodčího, je třeba jeho jednání posoudit jako pokus trestného činu opilství podle § 8 odst. 1, § 201 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 10.11.1981

Spisová značka: 5 Tz 33/81

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Opilství, Pokus

Předpisy: 140/1961 Sb. § 8 odst. 1
§ 201

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 40/1982 sb. rozh.

Jestliže průvodčí vlaku vykonává své zaměstnání po požití alkoholických nápojů, dopouští se trestného činu opilství podle § 201 tr. zák., protože výkon služby průvodčího vlaku pod vlivem alkoholických nápojů je činností, při níž by mohl být ohrožen život nebo zdraví lidí nebo způsobena značná škoda na majetku.

Jestliže průvodčí vlaku nastoupil do služby v podnapilém stavu, ale ještě nezačal vykonávat činnost průvodčího, je třeba jeho jednání posoudit jako pokus trestného činu opilství podle § 8 odst. 1, § 201 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze 10.11.1981 sp. zn. [5 Tz 33/81.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. dubna 1981 sp. zn. 4 To 534/81 i rozsudek

okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. února 1981 sp. zn. 4 T 997/80 a tomuto okresnímu soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 2. 1981 sp. zn. 4 T 997/80 byl obviněný J. V. uznán vinným trestným činem opilství podle § 201 tr. zák., jehož se podle rozsudku dopustil tím, že dne 26. 9. 1980 v 13.23 hod. nastoupil v železniční stanici Pardubice v podnapilém stavu (1,84 promile alkoholu v krvi) službu průvodčího osobního vlaku. Za to byl odsouzen k trestu 10 měsíců nápravného opatření se srážkou 15 z odměny za práci ve prospěch státu a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služby průvodčího všech druhů vlaků na dobu dvou let. Po dobu výkonu trestu nápravného opatření bylo obviněnému podle § 44 odst. 4 tr. zák. zakázáno nadměrně požívat alkoholické nápoje.

K odvolání obviněného byl usnesením krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 4. 1981 sp. zn. 4 To 534/81 podle § 257 písm. a) tr. ř. rozsudek okresního soudu zrušen a podle § 222 odst. 2 tr. ř. byla věc postoupena náčelníkovi ČSD Pardubice ke kárnému řízení.

Usnesení krajského soudu v Hradci Králové napadl generální prokurátor ČSR stížnosti pro porušení zákona. Napadenému rozhodnutí se vytýká, že krajský soud pochybil v právním posouzení skutečností zakládajících jednotlivé znaky skutkové podstaty zažalovaného trestného činu a dospěl k nesprávnému závěru o možnosti postoupit věc ke kárnému projednání.

Nejvyšší ČSR přezkoumal přezkoumal na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Okresní soud vycházel ze zjištění, že dne 26. 9. 1980 ve 13.23 hod. obviněný nastoupil službu průvodčího osobního vlaku č. 5402 v železniční stanici Pardubice. Kolem 13.30 hod. byla dozorcím provozu J. S. a vedoucím komanda železniční stanice Pardubice J. N. u vlakové čety tohoto osobního vlaku provedena detalkoholová zkouška, jíž bylo zjištěno, že obviněný použil alkohol. Přibraný znalec z oboru zdravotnictví provedl přepočít a zjistil, že v době nástupu služby měl obviněný v krvi 1,84 promile alkoholu.

Obviněný se hájil tím, že naposledy požil alkohol předchozího dne 25. 9. 1980, kdy v době od 18.30 do 21.30 hod. vypil čtyři desetistupňová piva, čtyři decilitry bílého vína a v době nástupu služby již tedy nemohl být pod vlivem alkoholu. S touto obhajobou se okresní soud správně vypořádal, když poukazoval na to, že o požitém alkoholu v době nástupu služby svědčí kromě výsledků rozboru moče též výsledek provedené detalkoholové zkoušky a tvrzení svědků, kteří z dechu obviněného cítili alkohol. Na základě tohoto zjištění dospěl okresní soud k závěru, že obviněný potom, co požil alkohol, vykonával činnost průvodčího, tedy činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, a uznal obviněného vinným trestným činem opilství podle § 201 tr. zák.

Pochybení okresního soudu spočívá v tom, že se nezabýval otázkou, zda obviněný službu průvodčího osobního vlaku jen nastoupil, či zda již začal činnost průvodčího vlaku skutečně vykonávat. Obviněný udával, že v době nástupu se ohlásil vlakvedoucímu B. K., kterému předložil k podpisu blok doplatkových jízdenek. Vlakvedoucí je poučil o předpisu Op-16 a potom se do služebního vozu dostavil svědci S. a N. k provedení dechové zkoušky. Svědek B. K. však vypověděl, že obviněný se po příchodu do služebního vozu ohlásil do služby a vzápětí odešel prohlédnout soupravu, což je jeho povinností. Teprve chvíli potom, kdy se vrátil, přišel do služebního vozu svědek A. se svědkem N. Za této situace bylo povinností okresního soudu zjistit podrobným výslechem obviněného, svědka K., případně i výslechem dalšího člena vlakové čety osobního vlaku č. 5402 M., zda obviněný již začal

vykonávat činnost průvodčího předtím, než u něho byla provedena dechová orientační zkouška. Teprve po zjištění této okolnosti bylo možno posoudit, zda skutek obviněného je dokonáním trestným činem opilství podle § 201 tr. zák., nebo jen jeho pokusem podle § 8 odst. 1 tr. zák.

Krajský soud na podkladě odvolání obviněného rozsudek okresního soudu zrušil a věc postoupil náčelníkovi ČSD Pardubice ke kárnému projednání. Dospěl na rozdíl od okresního soudu na stejném důkazním základě k závěru, že obviněný činnost průvodčího nevykonával. Skutečností, zda obviněný službu nastoupil a byl z ní vyloučen na zásah třetích osob, se nezabýval a uzavřel, že není dána objektivní stránka trestného činu opilství podle § 201 tr. zák. Tím porušil zákon ve prospěch obviněného.